

rådet, Danmarks Radio, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Industrirådet, Amtsrådsforeningen og Finansrådet finder, at juridiske personer fortsat bør være omfattet af adgangen til privatkopiering.

Kulturministeriet kan tilslutte sig forslaget fra flertallet i Ophavsretsudvalget. På nordisk plan har der også været enighed om, at privatkopieringsbestemmelsen kun bør gælde for fysiske personer.

Forslaget til stk. 1 indebærer, at juridiske personer – herunder erhvervsvirksomheder, offentlige myndigheder, undervisningsinstitutioner, forskningsinstitutioner mv. – udelukkes fra under henvisning til privatbrugsbestemmelsen at fremstille et større antal eksemplarer til almen intern brug. Forslaget skal ses på baggrund af, at de nævnte juridiske personers kopieringsbehov stort set allerede i vid udstrækning må anses for dækket ved kopieringsaftaler med ophavs-mændene.

Det følger endvidere af de i lovforslagets §§ 13-14 foreslåede aftalelicensbestemmelser, at der vil være mulighed for, at sådanne kopieringsaftaler indgået med danske rettighedshaverorganisationer også kan få virkning i forhold til rettighedshavere, som ikke repræsenteres af de pågældende organisationer. Hermed skabes der sikkerhed for, at institutionerne mv. kan få tilgodeset deres behov for eksemplar-fremstilling af beskyttede værker. Dette gælder også for så vidt angår materiale fra udlandet, som er beskyttet i Danmark som følge af Danmarks internationale forpligtelser efter Bernerkonventionen.

Fysiske personer må fortsat fremstille kopier til eget brug eller til brug inden for familie- og omgangskredsen (privatsfæren), uanset om det er i forsknings- eller studieøjemed, om formålet er underholdning eller hobby-aktiviteter, eller om kopieringen sker for at dække andre behov. Medlemmer af lukkede klubber, studiekredse o.lign., der har et privat præg, vil ligeledes kunne fremstille kopier til sig selv og andre medlemmer af kredsen.

Afgørende for om en eksemplar-fremstilling kan anses for omfattet af adgangen til at fremstille eksemplarer til privat brug efter forslaget til § 12, stk. 1, er, at der eksisterer et personligt bånd mellem eksemplar-fremstilleren selv og den person, fremstilleren evt. videregiver en kopi til.

Under høringen har bl.a. Den Danske Forlæggerforening og Copy-Dan fremført, at adgangen til privat eksemplar-fremstilling burde være begrænset til den egentlige privatsfære, dvs. at kopiering i undervisningsinstitutioner og virksomheder mv. alene burde kunne ske inden for rammerne af aftalelicensbestemmelserne i lovforslagets §§ 13-14. Det er anført, at den gældende § 11 er blevet brugt som legitima-

tion for en omfattende kopiering i undervisningsinstitutioner, virksomheder mv., og at den har stillet sig hindrende for en fotokopieringsaftale, der omfatter universiteterne og de højere læreanstalter.

Kulturministeriet har overvejet de af rettighedshaverorganisationerne fremførte synspunkter, men finder – i lighed med holdningen i de øvrige nordiske lande – ikke, at der er påvist et tilstrækkeligt behov for en yderligere indskrænkning i adgangen til privat eksemplar-fremstilling end den, der følger af, at bestemmelsen alene vil omfatte fysiske personer.

Personer, der er ansat i virksomheder mv., vil herefter kunne kopiere tidsskriftartikler og andet til sig selv og til brug i deres sagsbehandling samt til brug for enkelte kolleger. Den ansatte må derimod ikke fremstille et større antal kopier til almindelig cirkulation eller spredning blandt virksomhedens medarbejdere.

På samme måde vil en lærer kunne fremstille eksemplarer til sin egen undervisningsforberedelse samt til enkelte interesserede elever. Derimod er det ikke tilladt at fremstille eksemplarer til uddeling blandt eleverne i en hel skoleklasse under ét eller lade de enkelte elever selv forestå en sådan kopiering. Selvstændigt erhvervsdrivende, såsom læger og advokater, kan kopiere til deres personlige og faglige brug samt til brug for kolleger, hvor der foreligger en personlig tilknytning mellem eksemplar-fremstilleren og den til hvem kopien videregives.

I lighed med gældende ret foreslås det i stk. 1, at der kun må fremstilles eksemplarer til privat brug af værker, der er offentliggjort. Et værk anses for offentliggjort, når det lovligt er gjort tilgængeligt for almenheden, jf. lovens § 8, stk. 1.

Fra rettighedshaverside er det foreslået, at udtrykket »enkelte eksemplarer« holdes inden for mere præcise og snævre rammer, evt. ved at det tilladte kopiantal fikseres.

Kulturministeriet finder ikke, at det antal kopier, der lovligt må fremstilles i henhold til § 12 bør fikseres. Heller ikke Ophavsretsudvalget eller de andre nordiske udvalg har stillet forslag herom. Det i bestemmelsen anvendte udtryk, »enkelte eksemplarer«, må anses for tilpas fleksibelt til at dække de forskellige værksarter, der er tale om. Hvor mange kopier der må fremstilles uden aftale med rettighedshaverne af en given type værker må bero på en konkret bedømmelse af værkets karakter, herunder graden af værkets sårbarhed over for kopiering.

Efter motiverne til den gældende ophavsretslovs § 11 er det tilladt efter bestilling at lade andre fremstille eksemplarer til privat brug. Der kan fx være tale om, at man lader et bibliotek fremstille en kopi af en tidsskriftartikel, eller at man på en reprodu-